

1984, 6. července – Sdělení VONS č. 381 „Ladislav Lis pravomocně odsouzen“ o soudním jednání s Ladislavem Lisem u Městského soudu v Praze, o zrušení rozsudku prvoinstančního soudu a rozsudku Městského soudu v Praze opětovně odsuzujícím L. Lise pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.

Dne 4. 7. 1984 proběhlo u Městského soudu v Praze odvolací řízení ve věci Ladislava Lise. Senát městského soudu za předsednictví Veroniky Kavalové zrušil napadený rozsudek Obvodního soudu v Praze 8¹ (viz naše sdělení č. 374),² nicméně Ladislav Lis byl pravomocně odsouzen k témuž trestu odnětí svobody na tři měsíce ve II. nápravně výchovné skupině pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7, písm. c zák. č. 150/69 Sb.

Do dnešního dne nerozhodl příslušný národní výbor o přestupku, kterého se Ladislav Lis údajně dopustil tím, že strávil 29. dubna – 1. května na své chalupě u České Lípy, kde se na okrsku VB hlásil. Přesto soud jednal, jako kdyby Ladislav Lis byl v této věci již trestán. Ani odvolací řízení, které místo plánované půlhodiny trvalo dvě a půl hodiny, nevnese jasno do podmínek, které stanoví ochranný dohled odsouzenému. Odvolací soud se vůbec nevyrovnal se závažnými námitkami obhajoby, které se týkaly jak skutkové podstaty žalovaného trestného činu, tak postupu orgánů trestního a soudního řízení.³

Soudnímu jednání byli přítomni příbuzní Ladislava Lise – syn a 3 sestry a manželka, která podala odvolání proti rozsudku první instance, a byla tedy účastníkem řízení.⁴ V chodbě soudní budovy bylo přítomno asi patnáct přátel Ladislava Lise. Po šesti týdnech vazby, které uplynuly od jednání u Obvodního soudu v Praze 8 [sic] (23. 5. 1984), bylo zjevné, že zdravotní stav L. Lise se opět výrazně zhoršil. Připomínáme, že trpí akutním astmatem (a je trvale závislý na medikaci) a chorobou páteře, která mu působí úporné bolesti hlavy. V minulém výkonu trestu za dobu 14 měsíců zhubl téměř

o 20 kg.⁵ Senát městského soudu nepřihlédl ani k těmto zdravotním okolnostem, na něž výslovně upozornila manželka Ladislava Lise ve svém odvolání.⁶

Informace o Chartě 77, r. 7, 1984, č. 7–8, s. 21–22.

POZNÁMKY

- ¹ Správně Obvodního soudu pro Prahu 8.
- ² Dokument č. 377. K případu viz dále sdělení VONS č. 372, dokument č. 375. K výkonu ochranného dohledu Ladislava Lise po jeho propuštění z vězení viz sdělení VONS č. 414 a 440, dokumenty č. 417 a 443, a dokument č. 1172.
- ³ Městský soud v Praze zrušil rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 8 z toho důvodu, že prvoinstanční soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, specifikování trestné činnosti obžalovaného neodpovídalo provedeným důkazům. Rozsudek Městského soudu v Praze vyneseny senátem složeným z předsedkyně promované právničky Veroniky Kavalové a soudců Tomáše Stuchlíka a JUDr. Jany Ondruškové je uložen in: LP, Sb. VONS, inv. č. 202, sign. I/4, kart. 34.
- ⁴ Alena Lisová poukazovala ve svém odvolání na diskriminační charakter rozsahu ochranného dohledu nad jejím manželem, jak byl vykonáván příslušníky Místního oddělení VB Praha 8 – Kobyličky. Lis podmínky ochranného dohledu nicméně i přesto důsledně dodržoval, příslušné orgány Místního oddělení VB v Kobylicích však upozorňoval na protiprávnost jejich jednání. Od 19. 3. 1984 povolily Lisovi pouze jeden výjezd na chalupu na velikonoční svátky, a to ještě v předvečer odjezdu. Alena Lisová se domnívala, že se její manžel přečinu nedopustil, neboť svůj úmysl opustit ve dnech 5. 5. – 9. 5. 1984 Prahu ohlásil opakovaně při denním hlášení orgánům VB v Praha 8 – Kobylicích dlouho před začátkem běhu čtrnáctidenní lhůty. Svůj úmysl oznámil též dopisem z 23. 3. 1984, v němž oznamoval orgánům vykonávajícím ochranný dohled, že hodlá odjíždět na chalupu každý víkend. Odvolání Aleny Lisové z 5. 6. 1984 proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 je uloženo in: LP, Sb. VONS, inv. č. 202, sign. IV/2, kart. 34; odvolání bylo publikováno in: *Studie*, 1985, č. 98–99, s. 259–261.

Proti rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání též Ladislav Lis. Poukázal v něm na skutečnost, že Obvodní soud pro Prahu 8 přihlížel pouze k písemným oznámením jeho vzdálení z místa pobytu a neuvažoval vůbec o jiném způsobu ohlašování, čímž podle jeho názoru vytvářel důkazy proti němu. Odvolával se též na dopis z 23. 3. 1984. (Dopis byl publikován

in: *Studie*, 1983, č. 87–88–89, s. 247–248.) Oznámením o zamýšleném pravidelném pobytu o víkendech na chalupě pokládal svou povinnost ve stanovené lhůtě oznámit své vzdálení se z místa bydliště za splněnou. Shrnutí Lisova odvolání obsahoval rozsudek Městského soudu v Praze. LP, Sb. VONS, inv. č. 202, sign. I/4, kart. 34.

⁵ K případu L. Lise odsouzeného 21. 7. 1983 Okresním soudem v České Lípě a 12. 9. 1983 Krajským soudem v Ústí nad Labem pro trestný čin pobuřování, včetně jeho zdravotních problémů ve vazbě i ve vězení, viz sdělení VONS č. 316, 330, 332, 337 a 360, dokumenty č. 317, 331, 333, 338 a 363.

⁶ Další pronásledování Ladislava Lise vyvolalo solidaritu v Československu i v zahraničí. Václav Benda napsal 20. 5. 1984 dopis účastníkům kongresu „Wege zu einer europäischen Friedensordnung“, v němž děkoval za pozvání na kongres, omlouval se za neúčast na něm a zároveň účastníky konference informoval o hrozbě nového odsouzení L. Lise a požádal je o uskutečnění podpůrných akcí v jeho prospěch. *Informace o Chartě 77*, r. 7, 1984, č. 5, s. 12–13. Proti opakované perzekuci L. Lise protestoval známý představitel britského hnutí za jaderné odzbrojení END profesor Edward Palmer Thompson spolu s dalšími osobnostmi britského veřejného života v dopise zaslaném 21. 5. 1984 československému prezidentovi Gustávu Husákovi. Autoři tohoto dopisu vyslovili domněnku, že „*tvrdé potrestání Ladislava Lise za ‚protistátní aktivity‘ má přímou souvislost s jeho účastí na formulování a podepsání otevřených dopisů zaslaných západnímu mírovému hnutí. Tyto dopisy, které byly publikovány ve ‚Voices from Prague‘ (Hlasy z Prahy) vydanými v Londýně v r. 1983, byly přijaty s velkým zájmem a nadšením v této zemi, a byly považovány za velmi důležité příspěvky k mezinárodnímu dialogu o míru a odzbrojení – dialogu, který rovněž podporovala Vaše vláda na pražském světovém mírovém shromáždění.*“ Citováno dle překladu dopisu uveřejněného in: *Informace o Chartě 77*, r. 7, 1984, č. 5, s. 7–8. Překlad dopisu byl dále publikován in: *Studie*, 1983, č. 87–88–89, s. 258–259.

Případu se věnovala též Amnesty International, k tomu viz články: „Czechoslovakia: Ladislav Lis“ in: *Amnesty International Urgent Action*, 18. 5. 1984; „Czechoslovakia: Ladislav Lis“ in: *Amnesty International Urgent Action*, 22. 6. 1984; „Czechoslovakia: Tough surveillance restrictions on ‚released‘ prisoners“ o případech Ladislava Lise a Jana Litomiského in: *Amnesty International Newsletter* 14, 1984, č. 6, s. 2; „Czechoslovakia: Prisoners of conscience“ o případech Ladislava Lise, Jiřího Gruntoráda a Miklóse Duraye in: *Amnesty International Newsletter*, 1984, č. 8, s. 2; též dopis blíže neurčené členky Amnesty International Lisově dceři obsahující údaje o angažování AI ve věci jejího otce ze 13. 9. 2000. Tyto texty jsou uloženy in: LP, Sb. VONS, inv. č. 202, sign. IV/10, kart. 34.

K mezinárodnímu ohlasu Lisova případu viz dále např. zprávy tiskových agentur AFP a Reuters o případu L. Lise, článek „Prager Regimekritiker Lis zu Haftstrafe verurteilt“ publikovaný in: *Frankfurter Allgemeine Zeitung*,

24. 5. 1984, s. 6, a článek „Ladislav Lis de nouveau arrêté“ in: *Le Monde*, 13.–14. 5. 1984, s. 8. Tyto texty jsou uloženy in: LP, Sb. VONS, inv. č. 202, sign. IV/12, kart. 34.

Lisově perzekuci se věnovala též exilová periodika, viz např. články: „Dr. Ladislav Lis opět ve vězení“ in: *Londýnské listy*, 1984, květen, s. 7–8; „Ladislav Lis propuštěn – do otroctví?“ in: *Listy* 14, 1984, č. 2 (duben), s. 32; „Ještě k propuštění Ladislava Lise z vězení“ o podmínkách ochranného dohledu nad L. Lisem in: *Americké listy*, 1984, č. 14 (6. 4.), s. 2; „Z kriminálu do kriminálu“ in: *Americké listy*, 1984, č. 21 (25. 5.), s. 2; „Odvolání Lisovo zamítnuto, co bude dál?“ in: *Americké listy*, 1984, č. 28 (13. 7.), s. 2; „Perzekuce bez konce“ in: *Americké listy*, 1985, č. 5 (1. 2.), s. 2; „Solidarita s L. Lisem“ in: *Nový domov* 35, 1984, č. 17 (23. 8.). Rozbor Lisova případu s důrazem na jeho právní aspekty obsahoval článek Jiřiny Kynclové a Karla Kynclů „Dialektika případu Ladislava Lise“ in: *Listy* 14, 1984, č. 4 (červenec), s. 53.